

TELJETEK MEG LÉLEKKEL
(SARKAD-ÚJTELEK, 2021. JANUÁR 31.)

Az istentisztelet meghallgatható a
<https://sarkadujtelek.reformatus.hu/index.php/istentiszteletek/igehirdetesek>
vagy a <https://www.facebook.com/refsarkadujtelek> oldalon.

Tükör: Példa 4,23-27. v.
Lekció: Luk 24,33-49. v.
Textus: Jn 7,37-39. v.
Énekek: 84/1; 228/1-4; 162/3+7; 256/6; 396/1-3;

OLVASMÁNY: Lukács evangéliuma 24. rész 33-49. verse:

„Még abban az órában útra keltek, és visszatértek Jeruzsálembe, ahol egybegyűlve találták a tizenegyet és a velük levőket. Ők elmondták, hogy valóban feltámadt az Úr, és megjelent Simonnak. Erre ők is elbeszéltek, ami az úton történt, és hogy miként ismerték fel őt a kenyér megtöréséről. Miközben ezekről beszélgettek, maga Jézus állt meg közöttük, és így köszöntötte őket: „Békesség nektek!” Azok megretentek, és félelmükben azt hitték, hogy valami szellemet látnak. Ő azonban így szólt hozzájuk: „Miért rémültek meg, és miért támad kétség a szívetekben? Nézzétek meg a kezemet és a lábamat, hogy valóban én vagyok. Tapintsatok meg, és lássatok. Mert a szellemnek nincs húsa és csontja, de amint látjátok, nekem van.” És ezeket mondva, megmutatta nekik a kezét és a lábát. Mikor pedig még mindig nem mertek hinni örömlükben, és csak csodálkoztak, megkérdezte tőlük: „Van-e itt valami ennivalótok?” Erre adtak neki egy darab sült halat. Elvette és szemük láttára megette. Majd így szólt hozzájuk: „Ezt mondtam nektek, amikor még veletek voltam: be kell teljesednie mindannak, ami meg van írva rólam a Mózes törvényében, a próféták könyvében és a zsoltárokbán.” Akkor megnyitotta értelmüket, hogy értsek az Írásokat, és így szólt nekik: „Így van megírva: a Krisztusnak szenvednie kell, de a harmadik napon fel kell támadnia a halottak közül, és hirdetni kell az ő nevében a megtérést és a bűnbocsánatot minden nép között, Jeruzsálemtől kezdve. Ti vagytok erre a tanúk. És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.”

Igehirdetés előtti imádság:

Hálát adunk Mennyei Édesatyánk, hogy könyörültél rajtunk, és megérhettük ennek a hónapnak az utolsó napját is. Nem vagyunk jobbak azoknál, akikről úgy döntöttél, hogy előttünk menjenek el a minden élők útján.

Áldunk Téged, hogy istentiszteleten lehetünk itt, a Te házában, vagy a képernyő előtt. Küldd el Szentlelkedet hozzánk, mert általa tudunk egyedül rád figyelni ebben az órában. Tudjuk, hogy mindig csak egyedül Rád kellene figyelnünk! De nekünk még egy óra is sok, hogy ne terelődjenek el gondolataink és ne lankadjon el a figyelmünk, miközben Te beszélsz velünk. Kérünk, könyörülj rajtunk.

Szentlelkeddel mélyítsd el bennünk Igéd ismeretét, és az Igédnek való engedelmisséget! Áldj meg minket, kérünk, az Úr Jézus Krisztusért! Amen

IGEHIRDETÉS ALAPIGÉJE:

János evangéliuma 7. rész 37-39. verse:

„Az ünnep utolsó nagy napján felállt Jézus, és így kiáltott: „Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék! Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!” Ezt pedig a Lélekről mondta, akit a benne hívők fognak kapni, mert még nem adatott a Lélek, mivel Jézus még nem dicsőült meg.”

Szeretett Testvéreim!

Az, amit hallottunk, Izrael népe évenkénti nagy ünnepén, a lombsátrak ünnepén történt. Ahogy a nagy egyházi ünnepeinket mi is óhatatlanul rangsoroljuk, és például a karácsonyt sokan nagyobb ünnepnek élik meg, mint a húsvétot, vagy a pünkösdöt, így voltak vele Jézus korában a zsidók is. A legkedveltebb, leglátogatottabb ünnep a lombsátrak ünnepe volt.

Jézus a lombsátrak ünnepén volt Jeruzsálemben. A lombsátrak ünnepét évről évre megtartották, hálaadásként az őszi betakarításért. Másrészt hálát adtak azért, hogy az ÚR, a Mindenható Isten a pusztai vándorlás során hordozta a népet gondviselő irgalmával, szeretetével. Örömmünnepet, hálaünnepet tartottak, Istent dicsőítve. Megünnepelték ezt a napot, akármilyenek is voltak a külső körülmények az életükben.

Ma mi is ünnepelünk. Mert áldott, nagy ünnep az, hogy újra jöhetünk templomba, újra együtt lehetünk, együtt énekelve dicsőíthetjük megtartó Istenünket.

Pedig a járvány még nem múlt el. Ez a vírus, amely meggyötörte a világot, még közöttünk van, nem győztük le. De már azért is hálát adunk, hogy jelentősen csökkent az utóbbi időben a betegek, a kórházba kerültek száma.

Soha ne felejtsünk el hálát adni Istennek azért, ha valamiben csak enyhülést is, könnyebbséget is ad. Mert már az is ajándék, ha csökken a szorongatás, ha növekszik a reménység. És ne szűnjünk meg hálát adni, amikor vagy újonnan látjuk Isten szabadítását, vagy megemlékezhetünk Istennek a régmúltban adott szabadító munkájáról.

Ma világszerte könyörögnek a leprás betegek gyógyulásáért és mindazokért, akik a leprás betegek gyógyításáért fáradoznak, sokszor igen nehéz körülmények között. Áldott legyen Isten, hogy sok esetben gyógyítható ez a betegség is, és áldott legyen az Isten azokért, akik vállalják irgalmas szeretetettel a gyógyító munkát.

Az, hogy a Bibliaolvasó Kalauzunk szerinti napi Ige éppen Jézusnak a lombsátrak ünnepén elhangzó kiáltása, különösen is ide illik a mi örömünkre és Isten sokféle irgalmas munkájáért való könyörgéshez is.

A lombsátrak ünnepén, amely nyolc napig tartott, minden nap aranykorsóban vittek fel vizet a Siloám tavából az ÚR oltárához és ott kiöntötték hálaáldozatul az ÚRnak. Az ünnep utolsó, úgynevezett nagy napján hétszer ismétlődött a szertartás, miközben a nép könyörgött, hálát adott. Ezen a napon állt fel Jézus és kiáltotta: *„Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!”*

Ezen a napon különösen is benne volt a szertartásban, az ünnepi liturgiában, az emberi lelkekben az Isten

áldására való várás. Vége az ünnepnek, s még egyszer olyan jó lenne eltelni az ünnep örömeivel, az Isten áldásával. Feltöltekezni lelki munícióval, aminek erejével tovább mehetünk a hétköznapi életbe.

Szoktunk mi ilyen érzésekkel, vággyal jönni a templomba is: Adjon nekem valamit most az Isten, ami az Isten áldásaira, vigasztalására, békességére kiéhezett lelkemet megelégtíti, betölti, megerősíti.

Ráadásul, amikor az oltár délnyugati sarkánál kiöntötték a vizet hálaáldozatul az ÚRnak, ebben az az imádság is benne volt: URunk, adj esőt a földünkre!

Azért az oltár délnyugati sarkán öntötték ki a vizet az ÚRnak mert délnyugat felől jöttek az esőt hozó felhők. Ebben benne volt az az imádság: Urunk, Neked adunk hálát mindenért! Kérünk, Te gondoskodj rólunk a jövőben is! Tőled kérjük a gabonát nevelő, gyümölcsöt érlelő áldott időket a jövőben is.

Ennek a hétszer ismételt szertartásnak az idején állt fel Jézus a templomban és kiáltott: „*Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!*”

Olyan sokféle lelki szomjúsággal élünk mi is, és élnek a körülöttünk élő emberek. Nem tudhatom, hogy mielőtt ide elindultunk, amíg ide tartottunk, hányféle módon érlelődött meg bennünk a vágy, hogy valaminek történnie kell.

Vannak, akik beteg családtagjukért, vagy akár a saját betegségük miatt éheznek és szomjaznak Isten könyörületét. Vannak, akik belekeseredtek a munkahelyi igazságtalanságokba. Amikor semmibe veszik a személyes érdekeket és szükségeket azok, akiknek módjában állna segíteni, de önző, önfejtő módon nem teszik. Vannak, akik a szegénység mélységéből szomjaznak csupán a tisztas megélhetés lehetőségét, mert már az is a jólét ízét adná nekik. Vannak, akik egy hűség, tisztasívú társra vágnak, akivel összeköthetik az életüket. Aki szereti őket úgy, ahogy vannak, olyannak, amilyenek ők. Vannak, akik szomjaznak családjuk szeretetét, mert családjuk mindennel el van foglalva, csak rájuk nem figyelnek. Vannak, akik az egyház bűnei miatt keseredtek meg, mert látják, hogy hova vezet az Istennek való engedetlenség, az emberi célok és érdekek kiszolgálása, a Krisztusnak való engedelmség helyett. És szomjaznak a reformációt, a lelki megújulást, ébredést. Van, aki csak egy nyugalmas hetet szeretne, amikor a sok feszültségtől, békétlenségtől eltávolodhat. Van, aki testileg-lelkileg kimerülve egy felüdítő pihenésre szomjazik. Mások talán a munka öröme, hogy saját kezük munkája után élhessenek meg és tarthassák el családjukat. Vannak, akik a sikeres vizsga békességére, az eredményes és értelmes munka áldásaira vágnak.

Olyan jó, hogy Jézus nem szűkítette le a mondatot, hogy aki erre, vagy arra szomjazik, az jöjjön hozzá.

Ehelyett mindannyiúnknak mondja: *Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék.* Mert Jézus Krisztusban adta nekünk Isten az élet forrását, a reménység, a megbékélés, a vigasztalás forrását.

Jézus Krisztusban mindent nekünk adott az Isten, amire lelkünknek szüksége van. Jézus Krisztusban nekünk adta a Mindenható Isten az életet, a jövőt.

Ha valaki szomjazik... Milyen nagy különbség lehet szomjúság és szomjúság között! Van, akinek elég néhány korty, és megkönnyebbül. Van, aki egy nagy műtét után nem ihat napokig egy kortyot sem, s már annak is örül, ha megnedvesítik a

száját egy kicsit. De él, mert az infúzió keresztül, a vénás tápláláson keresztül mindent megkap, amire ott, akkor a szervezetének szüksége van.

Jézus Krisztus mindannyiúnknak meg tudja adni az élethez, a túléléshez, a gyógyuláshoz, a reménységhez szükséges lelki áldásait. S lehet, hogy áldásai eloltják lelki szomjúságunkat. Máskor csak úgy tűnik, megnedvesíti a cserepessé száradt ajkunkat, miközben más módon mégis éltet. S bár szenvedünk, mégis megtartja életünket.

Ha valaki szomjazik, jöjjön Jézushoz! Mert az Úr Jézus Krisztusnál lecsendesedik, megnyugszik a lelkünk.

Vidd Jézushoz megterhelt életedet! Vidd Jézushoz megsebzett szívedet! Vidd Jézushoz a kimerültségedet! Vidd Jézushoz a tehetetlenségedet! Vidd Jézushoz a bűneidet! Vidd Jézushoz a bánatodat! Vidd Jézushoz a haragodat! És fogadd el, amit neked kínál. Fogadd el, ahogyan kínálja azt. Fogadd el, amit éppen ad.

Ő mondja: „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok, és meg vagytok terhelve, és én megnyugvást adok nektek.*” (Mt 11,28)

Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék. – mondja az Úr Jézus Krisztus. Mit igyék, aki hozzá megy? Mindenekelőtt Isten Igéjét! Isten igazságát! A bűnbocsánatát hirdető kegyelmes szavakat. Isten vigasztalását! Isten reménységet adó ígéreteit. Jézus Krisztus szeretetének valóságát! Minden Igét, amely az Úr Jézus Krisztusra mutat, róla szól és általa erőt ad.

Olyan sok dolog van, amiben próbáljuk megtalálni szomjazó lelkünk békéjét és nyugalomát. Annyi mindent kipróbálunk, hogy majd azáltal békére, nyugalomra, felejtésre lelünk. Milyen sokféle módon próbáljuk megszerezni a boldogságot, a vidámságot, a lelki békét!

És mégsem leljük meg, amikor nem Jézusnál keressük.

Jézus Krisztus egyszerűen annyit mond: *Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!* És aki próbálta, az tudja, hogy Jézus Krisztus másként oltja a lélek szomjúságát, mint ahogy azt a világban megszoktuk. Újra és újra megtapasztaljuk, hogy amikor hittet elfogadjuk a mi Urunk, Krisztusunk szavát, akkor szomjazó lelkünk lecsendesedik egy időre. Most még nem örökre. Nem végleg. Az a mennyben lesz, amikor elválaszthatatlan kapcsolatban leszünk az Urunkkal. De addig is, Jézus Krisztus újra és újra lecsendesíti sóvárgó, megsebzett, nyugtalan lelkünket! S ha újra szomjazik a lelkünk, újra felüdíti, megelégteti, lecsendesíti azt.

Sőt, többet ad! Mert aki hisz őbenne, akinek a szomjúságát ő lecsendesíthette, annak az élete, beszéde, szeretete mások számára lesz az élet forrásává, a megbékélés forrásává.

Mert Jézus Krisztus nem valamivel ad nekünk békességet, hanem Valakivel. Azzal oltja ki lelki szomjúságunkat, hogy nekünk adja Szentlelkét, Lelkének áldásait.

És Krisztus Lelke bennünk munkálkodva összeköt az élő Istennel. Krisztus lesz bennünk és mi őbenne.

Ha pedig Krisztus Lelke bennünk van, akkor már belőlünk is árad Isten Lelkének áldása. Az Isten ismeretének és szeretetének gazdagsága. Az, amivel mások szomjazó életébe elvihetjük Jézus Krisztus lelkeket lecsendesítő, megbékítő jelenlétét.

Mindenkiből az ömlik ki, amivel tele van a szíve. Aki zúgolódással, keserűséggel van tele, aki haragszik, gyűlölködik, abból az ömlik ki. Akinek a szíve a földi kincsekért való rajongással van tele, a test gyönyöreinek keresésével van tele, abból az ömlik ki. Akinek a lelke az önmaga imádatával van tele, abból az ömlik ki.

De akinek a szíve Krisztussal van tele, abból Krisztus igazsága, szeretete, tisztasága ömlik ki. Abból Jézus Krisztus beszéde, Igéje ömlik ki.

Bárcsak ilyenek lennénk! Bárcsak mindenkiből, aki Krisztushoz tartozónak vallja magát, Isten Szentlelkének áldásai ömlenének ki. Krisztus szeretete, békéje, türelme, a Szentlélek bölcsességével eltelve!

De azt is olvassuk az Igéből, hogy amikor az Úr Jézus Krisztus kiáltotta: *Ha valaki szomjazik, jöjjön hozzám, és igyék!* – és ezt a Szentlélekről mondta, akkor még nem adatott meg a Szentlélek. Azért nem adatott meg, mert még nem történt meg a világ megváltása, Jézus Krisztus kereszthalála. Jézus Krisztus a golgotai kereszten fizette ki a mi adósságunkat Istennel szemben. A bűneinkért való ítéletet ott szenvedte el. Ott váltott meg minket az élete árán. Enélkül nem küldhette el a Szentlelket Isten ebbe a világba. Előbb megbékéltetett minket önmagával a Fiú halála által, hogy utána megajándékozzon a pártfogó, vigasztaló Szentlélekkel. Bűnbánat, megtérés, új élet kezdése nélkül alig vehetjük észre a lelki szomjúságunkat lecsendesítő Szentlélek munkáját.

De ha a szívünket Krisztusnak adjuk, akkor nemcsak annyit kapunk Tőle, ami nekünk elég, hanem sokkal többet: Mások számára is áldássá lehetünk.

Jézus Krisztus azt ígérte, hogy aki hisz őbenne, abból élő víznek folyamai ömlenek, a Szentlélek áldásai ömlenek. Annak élete éltető élet, áldott élet.

Mit tehetünk azért, hogy ilyenek legyünk? Először is kérjük Jézus Krisztust, árassza ki ránk a kegyelmét, Szentlelkét. De emellett tanulmányozzuk folyamatosan Isten Igéjét. Engedelmeskedjünk Jézus Krisztusnak. Higgyük a bűnbocsánatot, a feltámadást és az örök életet. Táplálja lelkünket minden nap Isten Igéje!

Szükségünk van rá, hogy el ne feledkezzünk Isten Igéjéről, és össze ne keverjük szavát mások szavával. Isten Igéjének ismerete és az annak való engedelmesség bölccsé és erőssé tesz Krisztusban. A keresztyén hitünk erősödéséért, egyházunk épüléséért meg kell tennünk, hogy a teljes Szentírás tanulmányozásával, és az Isten szavának való engedelmességgel, Krisztus Jézus nyomában járunk.

Nekünk van szükségünk arra, hogy tanuljuk a hit dolgait. Szükségünk van a Szentírás ismeretére, a Szentírás alapján összeállított hitvallások ismeretére. Isten Igéjének ismerete, tanulmányozása kell ahhoz, hogy valóban mindig Isten beszéde, útmutatása legyen erős bennünk. Mert a hit, amiről Jézus beszél, nem hiszékenység, hanem hűség a Szent Istenhez, hűség Jézus Krisztushoz. És ha hűek vagyunk hozzá, akkor rajtunk is beteljesedik Jézus szava: *Aki hisz énbennem, ahogy az Írás mondta, annak belsejéből élő víz folyamai ömlenek!*”

Sok a szomjazó élet ebben a világban! Maguk sem tudják, hogy mire szomjaznak, addig, amíg valaki meg nem láttatja velük Krisztusunk kegyelmét és jóakarátát. Adjuk tovább a jó hírt, az evangéliumot, hogy gyógyuljon népünk, gyógyuljon ez a világ!

Adja a mi Urunk, hogy a hittel elfogadott és megélt Igéje és a bennünk lakozó Szentlelke által is csillapíthassa sokak szomjúságát! Ámen.

Dicsőséges Istenünk! Te vagy az Úr a világmindenségben, a látható és láthatatlan világban! Mindent átfogsz és nincs előtted elrejtve semmi. Áldunk Téged, hogy mégis gondod van ránk, porszemnyi emberekre! Köszönjük, hogy eljuttattad hozzánk Kijelentésedet, és mi megismerhetjük akarodat, szándékodat, szeretetedet, igazságodat a Szentírásból.

Áldunk Téged, hogy elküldted értünk szent Fiadat, Jézust, aki megmutatta nekünk az Atyát, és meghalt értünk, hogy megtisztítson minket minden bűnünktől. Köszönjük, hogy noha naponta vétkezünk, és naponta méltatlanná tesszük magunkat a Veled való kapcsolatra, Te mégis irgalmas vagy hozzánk. És mindig újra kész vagy Szentlelked által vigasztalni, megbékíteni, tanítani, felkészíteni az istenfélő életre! Dicsőítünk Téged, hogy nemcsak megismerhetünk Téged, hanem Szentlelked által másoknak is továbbadhatjuk a Tőled kapott ajándékaidat, hogy ők is örüljenek és üdvözüljenek. Tégy képessé és engedelmessé arra, hogy Igéd és Szentlelked ajándékait tovább tudjuk adni.

Könyörgünk Mennyei Atyánk gyászoló testvéreinkért. Szentlelkeddel erősítsd és vigasztald meg őket, hogy Jézus Krisztus örök kegyelméből erőt meríthessenek a feltámadás reménységével. Könyörgünk azokért, akiknek lelke nem tud megnyugodni, mert szerettük elvesztése újra és újra összetöri őket. Kérünk, adj nekik is segítséget, hogy a bánat, a fájdalom ne eméssze fel őket.

Imádkozunk Mennyei Atyánk a betegekért, az otthonukban és a kórházakban szenvedőkért. Imádkozunk, hogy népünkben legyen továbbra is józanság és kitartás a járványügyi szabályok betartására. Áldd meg kérünk mindazok munkáját, akik szerte a földön dolgoznak hatásos gyógyszerek, oltások kifejlesztésén. Őrizd meg és segítsd meg kérünk az egészségügyi dolgozókat. Hadd örülhessenek, látva, ahogy munkájukat, küzdelmüket eredményessé teszed!

Imádkozunk a lepramisszió szolgálatát végzőkért. Köztük különösen is azokért, akik naponta találkoznak leprásokkal, hogy gyógyítsák, kezeljék, műtsék őket. Áldunk Téged a hatásos gyógyszerekért, és azokért a műtési technikákért, amivel újra munkaképpé válhatnak az elnyomorodott testű betegek.

Könyörgünk a megválasztott egyházi tisztségviselőkért, hogy ne embereknek akarjanak tetszeni, hanem tisztségükben a Te szolgálóként éljenek és cselekedjenek. Őrizd meg őket attól, hogy kiszolgáltassák az egyházat emberi céloknak és elvárásoknak.

Könyörgünk népünk, országunk vezetőiért! Segítsd meg őket, hogy a Te Lelked által vezetve, Neked engedelmeskedve, szeretetteddel betelve tudjanak kormányozni, szolgálni ott, ahová helyezted őket.

Kérünk, áldd meg életünket hittel, szeretettel, istenfélő bizalommal, hogy a hétköznapokban is Krisztus erejével, tisztaságával és békéjével élhessük életünket! Ámen